

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 39 (990)

Sestdien, 1957. g. 30. martā

8. gads

1957. gadā panākt augstas ražas — galvenais lauku darbaļaužu uzdevums

Mūsu rajona kolchoznieki un kolchoznieces, MTS darbinieki un lauksaimniecības specialisti, tāpat kā visa padomju tauta, cenšas darīt visu, lai cienīgi sagaidītu Lielās Oktobra revolūcijas 40. gadadienu.

Pēdējos gados mūsu valstī sakrājušies liela cīņas pieredze par lauksaimniecības produkcijas palielināšanu.

Pat mūsu rajona pirmrindas kolchozu prakse pārlicenoši rāda, ka, pateicoties prasmīgai zemes izmantošanai, progresīvās agrotehnikas pielietošanai lauku darbaļaudis lielās zemes platībās ik gadus iegūst augstas graudaugu, tehnisko un citu kulturu ražas.

Jāsaka, ka jau 1956. gadā rajonā ziemāju ražas sastādīja 8,5 centneri, bet visu graudaugu ražas — 7,2 centneri no ha, kolchozi „Nākotne” un „Zelta vārpa” ik gadus ievāc ne mazāk kā 12—14 centneru lielas graudaugu ražas no hektāra. Staļina vārdā nosauktajā kolchozā 1956. gadā ziemas rudzi deva pat 17 centneru lielu ražu no ha, bet atsevišķas šī kolchoza zemes platības vēl vairāk — 20—22 centneru.

Lauksaimniecības arteļos „Darbs”, „Sarkanais karogs”, „Cīņa” un dažos citos graudaugu ražas visumā sastādīja 10—12 cēt no hektāra. Kolchozu „Brīvais zemnieks”, „Draudzīgais maijs” un „1. Maijs” līkopji ieguva 5—5,4 centneri lielu līnu ražu no hektāra. Atsevišķi rajona kolchozi ieguva labas kartupeļu, cukurbiešu un citu kulturu ražas.

Šo panākumu noslēpums ir pavisam vienkāršs. Minētajos kolchozos tiek ievēroti agrotehnikas noteikumi, tīrumi saņem lielu daudzumu

N. Bravins,
rajona izpildu komitejas
priekšsēdētājs

organisko un mineralmēslu, sējai izmanto labi sagatavotas, kondicētas sēklas, stingri seko augsnes apstrādes kvalitātei, sējas termiņiem, sēklu dziļumam un izsējas normai. Liela uzmanība šeit tiek veltīta arī sējumu kopšanai.

Taču vairumā kolchozu visus šos pasākumus neievēro un tāpēc arī daudzu kulturu ražas šeit ik gadus ir zemas.

Lūk, kolchozā „Padomju Latvija” un Leņina vārdā nosauktajā pērn ieguva tikai 4,5 centneri lielas graudaugu ražas no ha, tikai par vienu diviem centneriem lielākas arī Mototova vārdā nosauktajā, kolchozā „Uzvara”, „Molodaja gvardija” un lauksaimniecības arteļi „Darba tauta”.

Mūsu apstākļos sevišķa loma ir organisko un mineralmēslu devai. Taču šo kolchozu, zemu ražu ieguvēju, priekšsēdētāji, lauksaimniecības specialisti nerūpējas par lauku mēslošanu, maz gatavo kūdras-kūtsmēslu kompostus, aprobežojas tikai ar mineralmēsliem.

Līdz pavasara lauku darbu sākumam atlikušas tikai nēdaudz dienas, taču organisko mēslu izvešanas uzdevums daudzos kolchozos pildās neapmierinoši. Tā uz 20. martu organisko mēslojumu izvešanas plāns rajonā izpildīts tikai par 12 procentiem. Vissliktāk šie darbi veicas Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā, lauksaimniecības arteļos „Gaisma”, Leņina vārdā nosauktajā, „Padomju Latvija” un „Molodaja gvardija”. Šajos kolchozos organisko mēslu iz-

vešanas plāns izpildīts tikai par 1—3 procentiem.

1957. gadā sevišķa uzmanība jāveltī kukuruzas audzēšanai. Pagājušo divu gadu pieredze parādījusi, ka tur, kur cieni kukuruzu, tā arī devusi labas zaļās masas ražas, bet tur, kur šai kulturai nepievērs vajadzīgo vērību, pārkāpj agrotehnikas noteikumus, ieguva zemas šīs vērtīgās kultūras ražas. Šogad šīs kļūdas nav jāatkārto. Galvenais — jāgādā par labām kukuruzas sēklām, jāizvēlas tās sējai labi apstrādātas un mēslotas zemes platības, jāsigatavo kukuruzas audzētājus — kadrus.

Lai 1957. gadā iegūtu augstas ražas, labi jāgatavojas sējai. Katra kolchoza uzdevums — sagatavot labas kvalitātes sēklas, veikt mazkvalitatīvāko sēklu apmaiņu pret sējai derīgām, bet sēklas laucīņiem sēklas jāsigādā ar tādu aprēķinu, lai tie būtu apsēti tikai ar šķirnes sēklām. Savlaicīgi jāveic arī ziemāju, ābolīņa, dabisko pļavu un ganību virsmēslošana.

Šī gada ražas pamatus liek tagad, — pavasara sējas sagatavošanas dienās, tāpēc partijas, komjaunatnes un padomju organizāciju, MTS un lauksaimniecības specialistu, visu lauku darbarūku neatliekamais uzdevums — isākā laikā novērst trūkumus sējas sagatavošanā, izmantot visas lauksaimniecības ražošanas rezerves cīņai par augstām ražām.

Plašāk izvēršsim socialistisko sacensību par augstu ražu 1957. gadā!

Fotoinformācija

Attēlā: zootehniķe L. Veidemane putnu fermā.

L. Lindholma foto

Kompleksā brigade jāvada ar īpašu saimniecisku vērību

Kolchoza „Padomju Latvija” pirmā kompleksā brigade pagājušajā gadā bija pieskaitāma pie spēcīgajām brigādēm. Labi te veicās darbi uz lauka un apmierinošs stāvoklis bija lopu fermās. Nav šaubu, ka par savas brigades saimniecisko nostiprināšanu gadā paši kolchoznieki, bet ne mazāk arī brigades vadība. Līdz kolchoza atskaites sapulcei 1. komplekso brigādi vadīja komjaunietis Arturs Brūveris. Un, lūk, pareizas darba organizācijas un vadības rezultāti, it īpaši lopu fermās, jūtami vēl tagad. Brigādē izaudzēts ap 56 tonnas sakpauģu, kas atļauj tagad katrai govij dienā izbarot 5—6 kg.

Tanī pašā laikā pavisam citāds stāvoklis bija 3. kompleksajā brigādē un kolchoza valde nolēma tās vadību uzticēt 1. brigades brigadierim b. Brūverim, kas gada laikā daudz bija veicis brigades organizatoriskā nostiprināšanā.

Tagad arī 3. kompleksā brigade sāk iet uz augšu. Iegriežoties jaunajā kolchoza govju kūtī, tās vienā galā saimnieka roka redzama no pirmā acu uzmetiena. Te vienu kūts pusi aizņem 2. brigades un otru — 3. brigades lopi. 3. brigades pusē sauss un tīrs, bet 2. brigades dažas govju grupas nav apkoptas līdz vēlai pēcpusdienai, kā tas, piemēram, nereti gadās slaucējai b. Pastarei. Tiesa, slaucējas pamatotī žēlojas, ka tas kūts gals, kurā novietotas viņu govīs, pats par sevi mitrs no pirmajām dienām, ka te grīdām nav vajadzīgā slīpuma, ka kūtī pavasarī ieplūst ūdens, lopi pastāvīgi guļ uz slapjiem dēļiem. Un tomēr, kas gan cits te var līdzēt, ja ne paši. Brigades vadībai tikai jāorganizē nepieciešamie pasākumi kūts nosusināšanai un šīnī ziņā viss būs kārtībā.

Vajadzības gadījumā var taču palūgt padomu no kolchozu celtniecības nodaļas, spaidis.

var pacelt grīdas augstāk, var iekārtot kaut visvienkāršāko kanalizāciju. Visu to var, bet ja brigadieris Jāzeps Rudzāts fermā ir rets viesis un maz rūpējas par lopkopību, tad tur nevienam citam nevar vainot. Tāpat kā nekas cits nav vainīgs, ja lopi tiek izbarotas neregularas barības devas.

— Taisni sāpīgi, — saka slaucējas, — ka strādājam zem viena jumta, bet blakus trešās brigades slaucējas katru dienu govīm dod spēkbarību, bet mums pa dienai ir, pa divas trīs dienas nav.

Jā, slikti, kad trūkst īstas saimnieka rokas. Lopbarība sakrūta, pareizāk sakot, izgāzta kūts priekšā uz klāja lauka, samīdīta, izmētāta visapkārt, bet 2. brigades vadība par lopbarības šķūņa un citu palīgēku celtniecību neliekas ne zinīs. Piena traukus kūtī var atrast visdažādākās vietās — spaiņi uz aizgaldiem, kāstuves pie sienas, kannas izmētātas pa brīvajām silēm vai arī ārpusē saulītē gar kūts sienām.

3. brigades brigadieris b. Brūveris saprot, ka tā uz priekšu vairs nevar, nedrīkst. Nekavējoties tika noorganizēti kokmateriālu sagatavošanas un izvešanas darbi. Brigade izvedusi pāri par 100 kubikmetru balķu šķūņa celtniecībai. Vieni tomēr par grūtu, bet otrā brigade talkā nenāk, kaut gan labi saprot šķūņa nepieciešamību.

3. brigades brigadieris un uzskaitvedis b. Skutelis padomājuši arī par slaucēju socialistisko sacensību. Redzamā vietā kūtī ir uzlikti izslaukumu rādītāji par katru dienu, te arī slaucēju dežuru grafiks, darba un barības režīms.

Lūk, kā atšķiras divu brigāžu vadītāju nostāja pret savu pienākumu pat diezgan šaurā mērogā. Tikai vienā kūtī redzams saimnieciskās un pārdomātas rīcības iecelums.

A. Staris

Sagaidot Lielās Oktobra revolūcijas 40. gadadienu

Kvartala plāns izpildīts ar uzviņu

Atsaucoties PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Aicinājumam, lai cienīgi sagaidītu Lielās Oktobra revolūcijas 40. gadadienu, Līvānu spirta rūpnīcas kolektīvs arvien spraigāk ieslēdzas socialistiskajā sacensībā par produkcijas ražošanas plāna pārsniegšanu.

Rūpnīca jau 24. martā izpildīja I kvartala ražošanas plānu un plānoto 49.000 dekalitru vietā, dienu noslēdzot, deva 49.300 dekalitru spirta.

Socialistiskās sacensības priekšgalā jau trešo mēnesi pēc kārtas iet spirta ražotāju brigade, ko vada maiņas tehnoloģe K. Lāce. Viņai neatlaidīgi seko arī brigade, ko vada maiņas tehnoloģis b. Grass.

Acīmredzot trešo reizi pēc kārtas b. Lāces brigade izcīnīs ceļojošo sarkano vimpeli, līdz ar to iegūstot administratīvo premiju.

A. Parpenkovs

MŪSU REPUBLIKĀ

PUTNU FERMU VADA ZOOTEHNIĶE

Tālu ārpus Talsu rajona ir pazīstama Laidzes lauksaimniecības tehnikuma putnu ferma. Tur bieži ierodas ekskursanti no dažādiem Latvijas un Igaunijas kolchoziem. Fermā ir 500—600 vistu. Pagājušajā gadā no katras vistas iegūtas 198 olas.

Fermā strādā zootehniķe Lidijs Veidemane. Viņa apzinīgi pilda savus uzdevumus.

— Sevišķu uzmanību, — stāsta b. Veidemane, — es pievēršu zootehniko prasību ievērošanai. Telpās vienmēr uzturu tīrību. Visu dienas devā ir mieži,

auzas, milti, kartupeļi, kāposti un bietes. Papildus dodu vēl zivju eļļu, mikroelementus, „D” vitamīnu un gliemežvāciņus, kā arī rūgušpienu.

Pateicoties rūpīgai kopšanai un pareizai barošanai, nemitīgi ceļas vistu dējība. Jaunā saimniecības gada 5 mēnešos L. Veidemane no katras dējējvistas ieguvusi 95 olas. Pagājušajā gadā putnu ferma deva 62 tūkstošus rubļu ieņēmuma.

Kolchozu putnkopji var daudz mācīties no Lidijs Veidemanas.

Sēkla jānovēd līdz izsējas kondīcijai

Tikai no labas sēklas varam gaidīt labas ražas

Agrotehniskajā praksē pierādījies, ka tikai labas dīgtspējas sēkla nodrošina vienmērīgi sazēlušu zelmeni un labas ražas rudenī. Kāda jābūt izsējas sēklu kondīcijai? To raksturo sēklas dzīvības spējas — dīgtspēja un mitrums. Sēklas materials, kam dīgtspēja zemāka par 70 procentiem, sēklai nav izlietojams. Normalai sēklu dīgtspējai jābūt 90 procentu un vairāk, mitrumam ne vairāk kā 15 procentu.

Mūsu rajonā šogad pēc sēklu laboratorijā veiktajām pārbaudēm konstatēts, ka dažos kolchozos sēkla tomēr ir ar pazeminātu dzīvības spēju. Tā jāņem vērā.

Turpretī tas sēklas materials, kam dzīvības spējas lielākas par 70 procentiem, jāapstrādā un to dīgtspēja jānovēd līdz normalai.

Kā to veikt? Sēkla vēl un vēlreiz jātīra, jāvēdina un jākalnē. Iestājoties labvēlīgiem laika apstākļiem, tā jāapsaulo. Šim nolūkam uz dēļu paaugstinājumiem vai sausā vietā izklāta brezenta jāizber sēkla un jāļauj saules stariem uz to iedarboties. Pēc šādas sēklu apstrādes tā jāpārbauda laboratorijā. Ja nav sasniegts normalais dīgtspējas stāvoklis, sēkla jāapstrādā vēlreiz.

Ko dod dīgtspējas paaugstināšana kaut par 1 procentu?

Piemēram, kolchozā „Nākotne” jau otro reizi sēkla pārbaudīta sēklu kontroles laboratorijā. Dzīvības spēja miežiem ir 94—95 procenti, dīgtspēja 70 procentu. Pavisam šādas kondīcijas miežu kolchozā ir 53 centneri. Plāno apsēt 20 hektaru ar miežiem. Ja sēklas dīgtspēja būs novesta līdz normālam stāvoklim — 90 procentu un mitrums samazināts līdz 15 procentiem, tad uz vienu hektaru jāizsēj 2 cent sēklas. Bet

guldēt augsni sēklu ar dīgtspēju kaut par vienu procentu zemāku, izsējas norma jāpalielina par apmēram 2 kilogramiem uz 1 hektaru, vai uz 20 ha par 40 kg, vai arī nepalielinot izsējas normu no katra procenta dīgtspējas uz 1 ha zaudējam no ražas 13 kg, kopā no 20 ha 260 kg.

Tas liekas maz. Bet ja ņem vērā to, ka rajonā šogad ar graudaugiem apsēs vairāk kā 3000 ha, tad tas jau sastāda desmitiem tonnu zuduma, un tas atkarīgs tikai no 1 procenta dīgtspējas. Bet kādi būs rezultāti, ja sēklas dīgtspēja sastāda 70 procentu un pat mazāk? Un jāsaka, ka šogad sēklu dīgtspēja vairums kolchozos ļoti zema, plus vēl ar lielu mitruma procentu. Neskatoties uz to, kolchozu lauksaimniecības speciālisti nemaz necenšas pārbaudīt sēklas kondīciju un to uzlabot.

Tā rajonā tikai kolchozā „Nākotne”, „Zelta vārpa”, „Brīvais zemnieks” un „Latgales zieds” kaut cik apmierinošs stāvoklis ar sēklu kondīcēšanu. Pārējos kolchozos tas ļoti slikts. Piemēram, kolchozā „Padomju Latvija” no gada gadā iegūst niecīgas graudaugu ražas, sēklas materials no pašu izaudzētiem graudiem nesagatavo, bet iepērk un iemaina no valsts. Lūk, šogad no 68,5 tonnām pārbaudītā sēklas materiala tikai apmēram 30 procentu var lietot sējai. Pārējais sēklas materials ir nomaināms, jo dīgtspēja daudz zemāka par 70 procentiem. Bet vai pašu ražoto sēklu var atsvērt un dot labas ražas no citām republikām iesūtītais sēklas materials? Jāšaubās.

Rajona kolchoziem nekavējoties ne dienu jāpārbauda sēklas materials un jānovēd līdz normalai izsējas kondīcijai, tad sējai būs vajadzīgs mazāks daudzums sēklas un arī ražas var gaidīt lielākas. I. Trokšs

Reliģiskie svētki ir pagātnes palieka

Mūsu zemē valdošā ir jaunā, socialistiskā ideoloģija, un visas parādības, kas notiek dabā un sabiedriskajā dzīvē, tiek izskaidrotas no zinātniskā, materialistiskā viedokļa. Taču mūsu dzīvi vēl traucē negatīvās parādības, kas mantotas no pagātnes.

Dažu cilvēku apziņā joprojām vēl ir pagātnes paliekas. Tām pieskaitāma arī reliģisko svētku svinēšana. Vieni no galvenajiem kristīgās reliģijas svētkiem ir lieldienas, ko svin pavasarī. Šos svētkus sāka svinēt ļoti sen.

Ebreju lopkopji par godu ganāmpulku pieaugumam pavasarī svinēja svētkus „peisah”. Šajos svētkos senie lopkopji upurēja lopu „sargātājiem” — dieviem un gariem, kāva jērus, to asinīm slacināja apmetnes, bet paši ēda ar asinīm sajauktu upurēto lopu gaļu. Kad ebreji sāka nodarboties ar zemkopību, lopkopju

svētku „peisah” vietā sāka svinēt svētkus sakarā ar labības novākšanu. Palestīnā labības novākšana sākas aprīlī. Tad ebreju zemnieki upurēja dieviem un gariem pirmos labības kūlus un no jaunās ražas miltiem cepa bezsāls plāceņus, ko sauca par macu. Daudz vēlāk, kā stāsta reliģiskās legendas, šos svētkus sāka saistīt ar ebreju pārcelšanos no Ēģiptes uz Palestīnu.

Kristietība radās apmēram pirms diviem tūkstošiem gadu. Līdz ar tās rašanos lieldienas kļuva par mitoloģiskā Jēzus Kristus „augšāmcelšanās” dienu. Kristīgie uzskata, ka Kristus ir dieva dēls, kas sūtīts uz zemi, lai glābtu ticīgos.

Bet zinātnieku, tai skaitā arī reliģijas piekritēju, pētījumi ir parādījuši, ka Kristus nekad nav dzīvojis un ka mits par viņu radies uz ana-

logisku Austrumu tautu reliģisko mitu pamata. Šie mīti stāsta par dabas spēku un pārdabību iemiesojumu — dieviem, kas mirst un augšāmceļas. Svinot svētkus par godu šiem dieviem, ticīgie atzīmēja dabas atmodu, tās dzīvības un auglības spēku „augšāmcelšanos no miroņiem”. Lieldienas, tāpat kā citus kristīgo svētkus, sāka svinēt pagānu pavasara svētku vietā.

Reliģiskajos svētkos vienmēr notiek iedzeršana un skandāli. Šie svētki traucē darbu rūpniecības uzņēmumos, kā arī kolchozos. Saglabāt reliģiskos svētkus ieinteresēti tikai tie, kas grib turēt cilvēkus reliģisko māņu gūstā un neļaut viņiem izzināt pasauli tādu, kāda tā ir patiesībā.

A. Maksimovs,
Latvijas PSR Vēstures muzeja
zinātniskais līdzstrādnieks

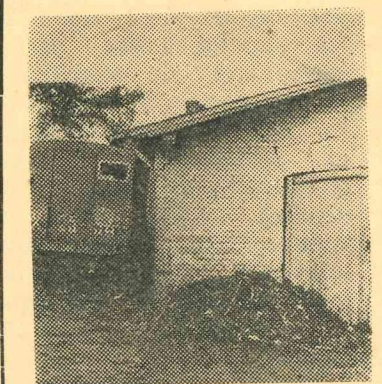
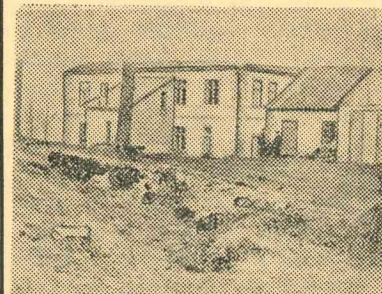
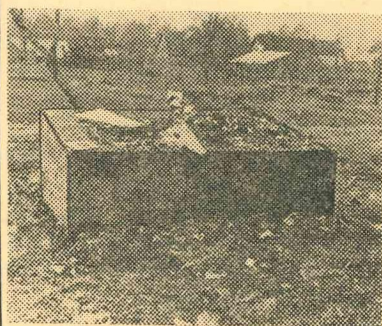
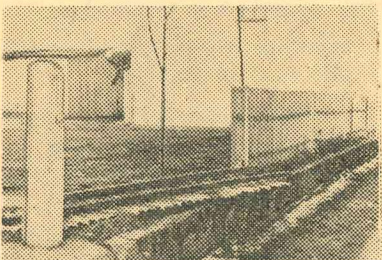

Humors un satira

nātres

Nevīzība, iecietība, vai viens un otrs

Katram cilvēkam gribas redzēt un just ap sevi skaistumu un pievilcību. Taču, ne vienreiz vien, ejot pa ielu, skati vērsas uz lietām un notikumiem, kam nevajadzētu būt mūsu sabiedrībā, mūsu

pilsētā. Vēl vairāk neiepriecinošajai ainai var redzēt, iegriežoties mūsu dzīvojamā māju pagalmos, rūpniecības uzņēmumu un iestāžu teritorijās.

Lūk, sagāzusies sēta Raiņa un Rīgas ielas stūrī jau stāv pusegadu. Ko tā stāsta? Tikai vienu, ka Līvānu pilsētas namu pārvalde nolaidīgi strādā un neprasa no saviem komunālo māju iedzīvotājiem kārtības uzturēšanu savu māju rajonos.

Bet ko tad liecina līdz malām pilnā atkritumu kaste dzīvojamās mājas pagalmā (Rīgas ielā № 63)? Tikai to, ka namu pārvaldes nolaidības piemēram seko arī rajona sanitārā komisija.

„Apsveicama” ir arī sanitāri-epidemioloģiskās stacijas iecietība pret rūpniecības uzņēmumu un iestāžu vadītājiem, kas atsevišķas pilsētas vietas pārvērš par atkritumu bedrēm. Ko gan citu var liecināt atkritumu „krātuve”, ko celtniecības un remontu kantoris ierīkojis savā paša pagalmā starp kantori un smēdi, blakus rajona kultūras namam.

Spilgtu nevīzības piemēru rāda kultūras nama vadība, mēnešiem ilgi nenovācot atkritumu kaudzi, kas atrodas desmit metru attālumā no kultūras nama durvīm, bet ar blakus redzamo automašīnu (№ 25—54) kultūras nodaļa acīmredzot taisās braukt uz festivalu. Tikai jāšaubās vai tālāk par metāla lūzpu noliktavu ar to varēs tikt. Pēc pareizības sākot, tai sen jau tur vajadzēja būt, jo mašīna tikai no aizmugures izskatās nekas, bet sirds lietu — motora un citu daļu tai jau sen vairs nav.

Pilsētas iedzīvotāji, rūpniecības uzņēmumu un iestāžu vadītāji, atļieciniet laiku mazliet arī savu māju, uzņēmumu un iestāžu teritoriju apskatei, ievēdēt kārtību tajos. Tīrība un skaistums atvieglinās darbu un atpūtu.

Visu, visu —

Kolchoza „Draudzīgais mājs” jaunajā ražošanas plānā lopbarības kultūru sējai iestādītas daudzas kultūras, izņemot kukuruzu.

(Fakts)

Kukuruzs: Ja jau reiz plānojuši, tad būtu vismaz plānojuši arī galvu.

Sakarā ar sienas avižu skati

Daudzos rajona kolchozos un iestādēs sienas avīzes izdod reti un neregulāri.

(Fakts)

O. Rūja

Reiz bija avīze

... Reiz sienas avīze mums bija,
To reizī gadā uzrakstīja —
Un ļaudis skatiem ziņkariem,
Kā brīnumu to izlasīja.

Bet redakcijas koleģija,
Uz laurēm galvas atbalstīja.
Un miers tad atkal gadu bija,
Līdz jaunais gads to „sakra”.

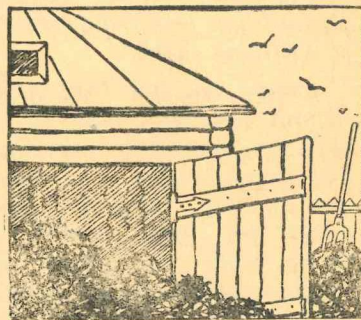
Bet daudzi slinki, lieli slaisti,
Prot dzīvot sabiedriski „skaisti”.
Tos neskar „Aso slotu” kāti,
Bet aizstāv „kaktu advokati”.

Redaktore H. JEROFEJEVA

Rajona iedzīvotāji, kolchozi un organizācijas!

Rajona rūpkombināts uzsācis remontēt velosipedus, motociklus, ratus, ragavas, bērnu ratiņus, ragaviņas, dažāda veida metāla saimniecības piederumus. Remontējamies piederumus pieņem un remontē rajona rūpkombināta mehāniskā darbnīca.

Administrācija

Apsolīja, nolēma, bet mēslu joms vēl šodien neizvests.

kukuruzu nē...!

